Dosarul nr.1-143/2024
1-24068836-32-1-25062024
Partea introductivă

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

10 martie 2025 **or.Ialoveni**

Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătoarea Corina Albu
Grefiera Tatiana Cotovici
Cu participarea:
Procurorului Vladimir Levco
Părții vătămate *****
Avocatei Olga Ciobanu
Inculpatului *****
Avocatului Marin Aftenii

a examinat în şedinţă de judecată publică, în limba română, **pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală**, cauza penală de învinuire a lui,

*******, născut la *****,** IDNP *****, domiciliat r-nul Ialoveni, sat. Piatra Albă, moldovean, cetăţean al Republicii Moldova, căsătorit, un copil minor la întreținere, studii medii incomplete, neangajat în câmpul muncii, fără grad de dizabilitate, fără titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, anterior judecat,

- în săvârșirea infracţiunilor prevăzute de art.201[1] alin. (1) lit. a) și art. 201[1] alin. (1) lit. b) Codul penal al Republicii Moldova.

Cauza penală s-a aflat în proces de examinare din data de 27 iunie 2024, potrivit încheierii de fixare a termenului pentru desfășurarea ședinței preliminare, până la data de 10 martie 2025.

Procedura de citare îndeplinită.

Procurorul Levco Vladimir, s-a pronunțat asupra vinovăției inculpatului în baza art. 201[1] alin. (1) lit. a) Codul Penal, și a solicitat de a-i aplica lui *****pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an. La fel, a solicitat recunoașterea lui *****vinovat de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 201[1] alin. (1) lit. b) Codul Penal și a-i aplica o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an. În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Codul Penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate a-i stabili lui *****o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 6 luni, cu aplicarea art.90 Codul Penal și suspendarea executării pedepsei pe un termen de probațiune de 3 ani, cu aplicarea interdicției în conformitate cu prevederile art. 90 alin. (6) lit. f) Cod penal. Totodată, a solicitat încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 449 lei, mijloacele de probă să fie păstrate la materialele cauzei penale și de admis acțiunea civilă integral.

Avocatul Ciobanu Olga, în interesele părții vătămate *****, a solicitat admiterea acțiunii civile, ca fiind întemeiată, considerând că vina inculpatului *****a fost demonstrată pe deplin în comiterea infracțiunilor incriminate, cu atât mai mult că acesta a recunoscut vina, nu este la prima abatere, sistematic a săvârșit acțiuni violente asupra părții vătămate.

Partea vătămată ***** a susținut acțiunea civilă, ce ține de pedeapsă a lăsat la discreția instanței.

Avocatul Marin Aftenii a pledat pentru aplicarea față de *****a unei pedepse non privative de libertate sub formă de muncă neremunerată. Totodată, a solicitat respingerea acțiunii civile ca fiind neîntemeiată, deoarece concluziile raportului de expertiză nu este argumentat prin probe imagistice.

Partea descriptivă:

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în faza de urmărire penală, recunoscute și acceptate de inculpat în ședința de judecată, instanța de judecată,

a c o n s t a t a t:

Situația de fapt reținută de instanță:

1. *****, începând cu 14 octombrie 2006 până la începutul anului 2024 inclusiv, aflându-se la domiciliul părții vătămate amplasat în satul ***** fiind conform prevederilor art. 133^1 lit. a) Codul penal membru de familie și anume soțul cet. *****, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale intenționate îndreptate în săvârșirea actelor de violență fizică și psihologică asupra membrilor de familie urmărind scopul impunerii voinței sale și a controlului personal asupra părții vătămate *****, profitând de superioritatea sa fizică, fără nici un pretext a inițiat sistematic conflicte, în procesul cărora a aplicat violența psihică materializată în intimidarea acesteia prin ofensări, înjurări, insultări, amenințări verbale, și aplicarea violenței fizice care se realizează prin îmbrânciri și aplicarea loviturilor în privința părții vătămate, astfel lezându-i demnitatea de femeie, în scopul de impunere a voinței și a controlului personal asupra ei, provocându-i suferințe fizice și psihice, stări de tensiune ce intimidează și înfricoșează victima.

2. Pe parcursul conlocuirii, pentru unele acțiuni violente comise față de membrul de familie *****, la 16.06.2017 și la 03.10.2017, a fost tras la răspundere contravențională conform art. 78^1 Codul contravențional, pe faptului agresării fizice și verbale părții vătămate *****, fiind emis și ordinul de restricție de urgență nr. 26 din 04.03.2024 în privința lui *****.

3. Urmare a acțiunilor violente fizice și psihologice sistematice din partea lui *****în adresa părții vătămate *****, la ultima în perioada nominalizată conform raportului de evaluare psihologică detaliată nr. 853 din 22.04.2024, s-a constatat stres situațional ce se manifestă prin oboseală, anxietate, frică, încredere în sine scăzută, blocaj emoțional. Iar lipsa încrederii în oameni și incapacitatea de a cere ajutor duce la extenuare fizică și emoțională.

4. Tot, el *****continuându-și acțiunile sale infracționale la 28.02.2024 aproximativ pe la orele 19:00, aflându-se în domiciliul său amplasat în satul Piatra Albă, r-ul Ialoveni profitând de superioritatea sa fizică, a inițiat un conflict cu soția sa *****, care prin

prisma art. 133[1] lit. a) Cod Penal „este atribuită la membru de familie” cu care locuia împreună, urmărind scopul cauzării leziunilor corporale în privința unui membru al familiei manifestată prin lovirea cu capul de pereții locuinței, prin aplicarea loviturilor cu picioare în diferite părți ale corpului, inclusiv prin acțiuni de strangulare, victimei, în rezultatul cărui fapt ultima s-a ales cu leziuni corporale sub formă de echimoză în regiunea parietală pe dreapta, hemoragie în focar în sclera ochiului drept, echimoză la nivelul pleoapei inferioare cu trecere în regiunea zigomatică pe stânga, hemoragie difuză în sclera ochiului stâng, plagă contuză în regiunea buzei inferioare pe stânga (prelucrată chirurgical), conținut hemoragic în sinus maxilar drept, o echimoză în regiunea mentonieră pe stânga, echimoză în 1/3 superioară a gâtului, echimoze în 1/3 superioară a ambelor brațe, echimoze în 1/3 superioară și inferioară a coapsei stângi, care conform raportului de expertiză judiciară nr. 202402P0500 din 16.04.2024, se califică ca vătămarea ușoară a integrității corporale.

5. În cadrul ședinței de judecată, inculpatul *****, fiind asistat de avocatul Aftenii Marin, a declarat personal prin înscris autentic, că recunoaște faptele indicate în rechizitoriu, probele îi sunt cunoscute, înțelege conținutul lor și nu are obiecții asupra acestora, cerând ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, deoarece nu solicită administrarea de noi probe.

6. Instanța, analizând cererea inculpatului susținută de apărătorul său, ascultând opinia procurorului, care a declarat că temeiuri de a respinge cererea inculpatului nu sunt, constatând că din probele administrate în cursul urmăririi penale, care sunt concludente, pertinente și utile, rezultă că fapta inculpatului este stabilită, precum și că sunt suficiente date referitor la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, astfel, conform art. 364[1] Codul de procedură penală al RM, instanţa de judecată prin încheierea protocolară din 20 ianuarie 2025, a admis cererea inculpatului *****şi a dispus judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

7. Mai mult ca atât, instanța studiind materialele dosarului, a constat că faptele inculpatului sunt stabilite și denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestuia, pentru a permite stabilirea unei pedepse, actele de urmărire penală nu prezintă semne pentru a fi lovite de nulitate absolută, rechizitoriul în speță este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 Codul de procedură penală, iar faptele imputate inculpatului au fost just încadrate conform dispozițiilor prevăzute de Codul penal.

8. Audiat în şedinţa de judecată sub jurământ, inculpatul *****, vina a recunoscut-o integral și a declarat că, o perioadă a fost plecat peste hotare și când a revenit, a auzit că soția îl înșeală. Recunoaște că, fiind enervat a agresat-o cu palma. Își cere scuze de cele comise. La întrebările adresate a comunicat că înainte de cazul dat, au mai avut certuri, recunoaște că a folosit și cuvinte necenzurate, și acțiuni de agresiune fizică. Îi pare rău. Au locuit împreună 21 ani, au un copil și și-a dorit să rămână o familie. Solicită să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității sau închisoare condiționat.

<u>Aprecierea probelor de către instanța de judecată</u>.

9. Potrivit art. 384 Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare

a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

10. Conform art. 389 alin. (1) și (2) Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

11. Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

12. În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) Codul de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

13. În continuare, în conformitate cu art.101 alin.(1) și (2) Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

14. Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpatul *****își recunoaște vina în comiterea infracțiunilor imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptelor comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunilor, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale și acceptate de inculpat şi anume de:

- *procesul–verbal de constatare a infracțiunii,* înregistrat în registrul de evidență a sesizărilor cu privire la infracțiuni a IP Ialoveni, cu nr. 2024440133 din 04.03.2024, pe faptul aplicării leziunilor corporale cet. ***** de către soțul *****. (f.d. 4);
- *procesul-verbal de ridicare din 30.05.2024,* prin care din secția Securitate publică IP Ialoveni, dna Nina Hotnog, a fost ridicată copia ordonanței de protecție eliberată cet. ***** la data de 15.03.2024 (f.d. 37);
- *procesul–verbal de examinare a obiectelor și documentelor din 30.05.2024,* prin care a fost examinată încheierea din data de 15 martie 2024 și ordonanța de protecție din data de 15 martie 2024, ridicate la data de 30.05.2024. (f.d. 44-45);
- *procesul-verbal de examinare a documentelor din 14.05.2024,* prin care a fost examinat raportul de evaluare psihologică a doamnei *****, a.n. 20.02.1976, conținînd următoarele concluzii: concluzii-evaluarea psihologică evidențiază stres situațional ce se

manifestă prin oboseală, anxietate, frică, încredere în sine scăzută, blocaj emoțional, iar lipsa încrederii în oameni și incapacitatea de a cerer ajutor duce la extenuarea fizică și emoțională. ***** evidențiază mecanisme de protecție față de situația stresantă prin muncă, are 3 joburi care o ajută să se protejeze de gândurile negative, astfel blocînd stările de anxietate și frică. Starea psihoemoțională generală este perturbată de lipsa siguranței și frica care duce la apatie, oboseală și lipsa energiei. Comportamentul violent și experiențele negative trăite pe parcursul căsătoriei o fac să se simtă vulnerabilă și blocată, singură în dificultăților, este o stare care îi activează sentimentul prelungit de tristețe, confuzie, dar totodată accesează resursele interioare și dorința de a scăpa de procesele de judecată și a-și schimba viața. (f.d.66-67);

- *procesul–verbal de ridicare din 16.05.2024* (f.d.70);
- *procesul-verbal de examinare a obiectelor și documentelor din 17.05.2024,* prin care a fost examinat copia materialului R-2, nr. 066 din 04.01.2022, ridicat la data de 16.05.2024 (f.d. 84-85);
- *procesul-verbal de examinare a obiectelor și documentelor din 30.05.2024,* prin care a fost examinată hotărîrea Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni) din 16.06.2017 și hotărîrea Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni) din 03.10.2017 (f.d. 91-95);
- *raportul de expertiză judiciară nr. 202402P0500 din 16.04.2024.* La examinarea medico-legală a persoanei și în baza documentelor medicale pe numele cet. *****, a.n. 1976, s-a constatat: echimoză în regiunea parietală pe dreapta, hemoragie în focar în sclera ochiului drept, echimoză la nivelul pleoapei inferioare cu trecere în regiunea zigomatică pe stânga, hemoragie difuză în sclera ochiului stâng, plagă contuză în regiunea buzei inferioare pe stânga (prelucrată chirurgical), conținut hemoragic în sinus maxilar drept, o echimoză în regiunea mentonieră pe stânga, echimoză în 1/3 superioară a gâtului, echimoze în 1/3 superioară a ambelor brațe, echimoze în 1/3 superioară și inferioară a coapsei stîngi. Leziunile corporale constatate au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent, prin mecanismul de lovire, au o vechime de pînă la 24 ore pînă la examinarea persoanei, condiționează o dereglare a sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății. (f.d. 30-33);
- *declarațiile părții vătămate *****, consemnate în procesul-verbal de audiere a părții vătămate* (f.d.19-23);
- *declarațiile martorului Cebanu Irina, consemnate în procesul - verbal de audiere a martorului* (f.d.57-59);

<u>Încadrarea juridică a faptelor reținute de instanță în sarcina inculpatului.</u>

15. În conformitate cu art.1 alin.(3) din Codul de procedură penală, instanțele judecătorești în cursul procesului sunt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

16. Prin derivare de la principiul prezumției nevinovăției, prevăzut la art.8 din Codul de procedură penală, instanța de judecată constată că nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care

nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

17. Potrivit art.6 alin.(1) din Codul Penal, persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

18. Conform art.26 alin. (2) Codul de procedură penală, judecătorul judecă materialele şi cauzele penale conform legii şi propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă.

19. Conform art.99 alin.(2) Codul de procedură penală, probele administrate se verifică şi se apreciază de către instanța de judecată.

20. La caz, instanța reține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național (Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83), or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri (Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade v. Germania, 3 martie 2016, §33, Dimitrov și Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62).

21. Pe plan național, articolul 95 alin. (1) Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei.

22. Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) Codul de procedură penală, adoptând o poziție clară, prin care au renunțat expres la anumite garanții procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

23. Instanţa judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Astfel, examinând cauza penală prin prisma art.364^1 Codul de Procedură Penală al Republicii Moldova, audiind conform regulilor de audiere a martorului, inculpatul *****, care personal prin înscris autentic, a recunoscut săvârșirea faptei indicate în rechizitoriu şi a solicitat judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, şi apreciind probele administrate în faza de urmărire penală din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, cu respectarea principului contradictorialităţii, egalităţii armelor, care derivă din dreptul persoanei la un proces echitabil stipulat în CEDO, instanța conchide, că aceste probe prezentate de partea acuzării sunt certe și admisibile, iar în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, astfel, prin acţiunile sale intenţionate *****a comis infracţiunile prevăzute de **201^1 alin. (1) lit. a)** Codul Penal – acţiunea sau inacţiunea intenţionată comisă de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, alte acțiuni violente, soldate cu

vătămare ușoară a integrității corporale și a sănătății și **art. 201[1] alin. (1) lit. b)** Codul Penal – acţiunea sau inacţiunea intenţionată comisă de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, manifestată prin intimidare în scop de impunere a voinței și a controlului personal asupra victimei.

24. Instanța de judecată reține că potrivit prevederilor art. 133[1] Codul penal prin membru de familie se înţelege: a) în condiţia de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, persoanele în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, rudele, afinii lor, soţii rudelor, persoanele aflate în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj) sau dintre părinţi şi copii; b) în condiţia de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, persoanele care se află ori s-au aflat în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj).

25. În ședința de judecată, s-a constatat că *****și ***** se află în relații de căsătorie, astfel, fiind întrunită condiția membrului de familie.

26. În conformitate cu prevederile art.6 pct.41) Codul de procedură penală, sunt *rude apropiate* – copiii, părinţii, înfietorii, înfiaţii, fraţii şi surorile, bunicii, nepoţii.

27. Conform art. 2 al Legii nr.45/01.03.2007 (cu modificările din 31.07.2024) cu privire la prevenirea şi combaterea violenței împotriva femeilor și a violenţei în familie ”*prin violenţă în familie se înţelege actele de violenţă* ***fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică****, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privinţa altui membru al aceleiaşi familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral”.*

28. Violenţa în familie, este acţiunea sau inacţiunea intenţionată comisă de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, manifestată prin: a) maltratare, alte acţiuni violente, soldate cu vătămare uşoară a integrităţii corporale sau a sănătăţii; b) izolare, intimidare în scop de impunere a voinţei sau a controlului personal asupra victimei; c) privarea de mijloace economice, inclusiv lipsirea de mijloace de existenţă primară, neglijare, dacă au provocat victimei vătămare uşoară a integrităţii corporale sau a sănătăţii, sau faptele prevăzute la alin.(1): a) săvârşite asupra a doi sau a mai multor membri ai familiei; b) săvârşite în legătură cu solicitarea sau aplicarea măsurilor de protecţie; c) care au provocat vătămarea medie a integrităţii corporale sau a sănătăţii; sau faptele prevăzute la alin.(1) şi (2) care: a) au cauzat vătămarea gravă a integrităţii corporale sau a sănătăţii; b) au determinat la sinucidere sau la tentativă de sinucidere; sau faptele prevăzute la alin.(1) sau (2) care au cauzat vătămarea gravă a integrităţii corporale sau a sănătăţii soldată cu decesul victimei.

29. Potrivit art. 2 al Legii nr.45/01.03.2007 (cu modificările din 31.07.2024) cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenţei în familie,”***violenţa fizică”*** reprezintă – vătămare intenţionată a integrităţii corporale ori a sănătăţii prin lovire, îmbrâncire, trântire, tragere de păr, înţepare, tăiere, ardere, strangulare, muşcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar.

30. În conformitate cu art. 51 alin. (1) Codul penal al RM „Temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.”

31. În sensul precizării componenței de infracțiune, legiuitorul a statuat la art. 52 Codul penal al RM „Se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod”.

32. Potrivit prevederilor art.113 Codul penal, (1) se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. (2) Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

33. Instanța reține că, persoana fizică responsabilă este supusă răspunderii penale dacă, în acțiunile acesteia sunt constatate toate cele patru elemente obligatorii ale infracțiunii: obiectul infracțiunii, latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă.

34. Potrivit dispoziției art. 201^1 alin. (1) Codul penal se consideră infracțiune de violență în familie acțiunea sau inacțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin: a) maltratare, alte acțiuni violente, soldate cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății; b) izolare, intimidare în scop de impunere a voinței sau a controlului personalasupra victimei; c) privarea de mijloace economice, inclusiv lipsirea de mijloace de existență primară, neglijare, dacă au provocat victimei vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății.

35. Obiectul juridic generic al infracțiunii prevăzute la art. 201^1alin. (1) lit. a) și art. 201^1alin. (1) lit. b) CP RM, îl formează relațiile sociale cu privire la solidaritatea familiară.

36. Obiectul material al infracțiunii de violență în familie îl reprezintă corpul persoanei supuse violenței în familie.

37. Victima violenței în familie este oricare membru al familiei făptuitorului.

38. Caracterul prejudiciabil al infracțiunii, fiind determinat de obiectul de atentare, de valoarea și importanța socială a acestuia, îl formează totalitatea relațiilor ce țin de solidaritatea familiară, integritatea corporală, sănătatea, integritatea fizică și psihică a persoanei.

39. Latura obiectivă a infracțiunii specificate la art. 201^1alin. (1) lit. a) și art. 201^1alin. (1) lit. b) CP RM, constă în fapta prejudiciabilă acțiunea sau inacțiunea manifestată prin maltratare, alte acțiuni violente, soldate cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății, săvârșită asupra unui membru ai familiei și legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

40. Drept consecințe ale infracțiunii de violență în familie, incriminată inculpatul *****sunt urmările de aplicare a violenței fizice, soldate de suferințe fizice și vătămare ușoară a integrității corporale, care cu certitudine au fost probate prin concluziile raportului de expertiză judiciară, declarațiile părții vătămate.

41. Prin raportul de expertiză judiciară nr. *202402P0500 din 16.04.2024*, potrivit căruia la victima ***** au fost constatate: *echimoză în regiunea parietală pe dreapta, hemoragie în focar în sclera ochiului drept, echimoză la nivelul pleoapei inferioare cu trecere în regiunea zigomatică pe stânga, hemoragie difuză în sclera ochiului stâng, plagă contuză în regiunea buzei inferioare pe stânga (prelucrată chirurgical), conținut hemoragic în sinus maxilar drept, o echimoză în regiunea mentonieră pe stânga, echimoză în 1/3 superioară a gâtului, echimoze în 1/3 superioară a ambelor brațe, echimoze în 1/3 superioară și inferioară a coapsei stângi. Leziunile corporale constatate au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent, prin mecanismul de lovire, au o vechime de până la 24 ore până la examinarea persoanei, condiționează o dereglare a sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății*.

42. Totodată, instanța notează, că probele administrate la dosar denotă că Tubure Igor a realizat acțiuni de izolare și intimidare a victimei în scopul impunerii voinţei și a controlului personal asupra victimei. Aceste acțiuni au fost exprimate prin aplicarea sistematică a violenței fizice și psihologice în raport cu *****, proferarea expresiilor licențioase în adresa ultimei, astfel provocându-i părții vătămate stări depresive, umilință, anxietate și frică pentru propria siguranță, fapt confirmat prin raportul de evaluare psihologică a Vioricăi Tulbure, nr.853 din 22.04.2024.

43. Latura subiectivă a infracţiunii s-a manifestat prin vinovăţie sub formă de intenţie directă. La fel, este probat că **Tubure Igor** întruneşte toate trăsăturile **subiectului** general al infracţiunii incriminate.

44. La momentul săvârșirii infracțiunii, făptuitorul trebuie să știe sau să admită că este membru al familiei victimei și să urmărească săvârșirea infracțiunii nu asupra oricui, ci asupra persoanei având respectivă calitate specială.

45. Subiectul infracțiunii este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a împlinit vârsta de 16 ani. Mai mult, subiectul infracțiunii în cauză are o calitate specială în raport cu victima infracțiunii, este membrul familiei acesteia, criterii care sunt întrunite în speță.

46. La caz, instanţa de judecată consideră că prin justificarea elementelor de fapt expuse, au fost probate toate aspectele importante pentru stabilirea faptelor şi încadrarea juridică a acţiunilor inculpatului, iar mijloacele de probă cercetate au un conţinut probant suficient la caz, pe măsură să înlăture toate dubiile privind vinovăţia inculpatului.

<u>Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpatului.</u>

47. Legalitatea pedepsei impune instanţei obligaţia de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii Generale a Codului penal al RM.

48. Prin art.2 Codul penal este stabilit, că (1) Legea penală apără, împotriva infracţiunilor, persoana, drepturile şi libertăţile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orânduirea constituţională, suveranitatea, independenţa şi integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea şi securitatea omenirii, precum şi întreaga ordine de drept. (2) Legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

49. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanţa de judecată se conduce de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin.(2) Codul penal, ţinând cont de scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea celui condamnat, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane, la fel, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale prevăzute de art. 75 Codul penal al Republicii Moldova, și anume, gravitatea infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

50. Criteriile de individualizare a pedepsei sunt cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii şi aplicării pedepsei.

51. Iar, individualizarea pedepsei constă în obligaţia instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale.

52. Ca să-şi poată îndeplini funcţiile care-i sunt atribuite, în vederea realizării scopului său şi al legii, pedeapsa trebuie să corespundă sub aspectul naturii *(*privativă sau neprivativă de libertate*)* şi duratei, atât gravităţii faptei şi potenţialului de pericol social pe care-l prezintă, în mod real persoana inculpatului, cât şi aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influenţa pedepsei.

53. La fel, în cadrul individualizării pedepsei instanţa de judecată reține prevederile regulii nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de ministri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri), potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

54. Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

55. Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârșite, se stabileşte având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situaţia materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracţiunii. Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare.

56. Instanţa remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor

victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. Pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiunii.

57. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrar scopului urmărit.

58. În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidătoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „preţul" pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptăţii, inclusiv prin prisma principiilor proporţionalităţii şi cel al echităţii lor.

59. La fel, instanţa va avea în vedere atât principiul prevăzut în art.4 Codul penal RM- umanismul legii penale, cât și al art.7 Codul penal - la aplicarea legii penale se ţine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat şi de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Nimeni nu poate fi supus de două ori urmăririi penale şi pedepsei penale pentru una şi aceeaşi faptă.

60. Instanța concluzionează că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni şi va constitui o garanție şi o asigurare că drepturile şi libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită. În cazul săvârșirii unei infracțiunii instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

61. Faptele săvârșite de către *****în baza art. 201^1 alin. (1) lit. a) și art. 201^1 alin. (1) lit. b) Codul penal, se pedepsesc cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 150 la 180 de ore sau cu închisoare de până la 4 ani.

62. Din materialele cauzei penale rezultă că infracţiunea comisă de inculpatul *****este atribuită, conform art. 16 Codul Penal, la categoria infracţiunilor mai puțin grave, totodată face parte din capitolul VII- infracțiuni contra familiei și minorilor.

63. La formarea viziunii complete asupra persoanei inculpatului *****și condițiilor de viață a ultimului, instanța de judecată reține că acesta a recunoscut vina integral și a cerut judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, recunoscute și acceptate de el, potrivit revendicării anterior a fost judecat penal (f.d.102),

a fost sancționat contravențional inclusiv și pentru comiterea contravenților în domeniul violenței în familie (f.d.89, 90), regretă cele comise.

64. Astfel, instanța reține că circumstanţe ce atenuează răspunderea penală conform prevederile art.76 CP – nu a stabilit.

65. Recunoașterea vinovăției de către inculpat, care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate fi valorificată ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art.76 alin.(1) lit.f) CP, deoarece ar însemna că aceleiași situații de drept să-i acorde o dublă valență juridică.

66. Circumstanţe ce agravează răspunderea penală conform prevederile art.77 CP în privinţa *****, instanța de judecată nu a constatat, și nici nu au fost invocate de către acuzatorul de stat.

67. Totodată, instanța mai subliniază că potrivit modului de aplicare a pedepsei prevăzut la art. 364^1 din Codul de procedură penală coroborat cu art. 80^1 Codul penal, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, amendă sau cu muncă neremunerată în folosul comunității.

68. În acest mod, în speţă, limitele pedepsei pentru comiterea infracţiunilor prevăzute de art. 201^1 alin. (1) lit. a) și art. 201^1 alin. (1) lit. b) Cod Penal, după aplicarea prevederilor art. 80^1 alin. (1) Codul penal se modifică pentru pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității în cuantum minim de 112,5 de ore și cuantum maxim de până la 135 de ore, iar pentru pedeapsa cu închisoare de la 3 luni până la 3 ani.

69. Luând în consideraţie în ansamblu toate circumstanţele cauzei, ținând cont de personalitatea inculpatului, de atitudinea acestuia, precum și având în vedere că fapta comisă de către inculpatul *****constituie un exemplu negativ, instanţa consideră că corectarea şi resocializarea inculpatului este posibilă prin aplicarea față de acesta a unei pedepse sub formă de închisoare, în limitele sancţiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (1) lit. a) și art. 201^1 alin. (1) lit. b) Cod penal, astfel, că scopul pedepsei poate fi atins prin această sancțiune, pedeapsă care este aptă să conducă la realizarea scopurilor sancţiunii, contribuind la reeducarea inculpatului, la formarea unei atitudini pozitive a acestuia faţă de ordinea de drept, regulile de convieţuire social şi principiile morale.

70. Referitor la solicitarea avocatului Marin Aftenii de aplica față de inculpatul *****a unei pedepse sub formă de muncă neremunerată, instanța reține că la aplicarea pedepsei trebuie să țină cont de scopul pedepsei penale, de personalitatea inculpatului, or, din materiale elucidate supra, s-a constatat că inculpatul a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenților prevăzute de art.78^1 Codul contravențional și în baza acestor articole i-au fost aplicate pedepse sub formă de muncă remunerată în folosul, pedepse care nu și-au atins scopul de corectare și reeducare a inculpatului, dar a continuat comiterea actelor de violență în familie mai grave. La fel, pe perioada convețuirii împreună, de nenumărate ori au fost apelate autoritățile de stat – poliția, administrația publică, fiind emisă și ordonanță de protecție a victimelor violenței în familie.

71. În contextul celor enunţate, luând în consideraţie circumstanțele cauzei, instanța de judecată, consideră că anume pedeapsa sub formă de închisoare este echitabilă și

suficientă pentru restabilirea echității sociale, pedeapsa stabilită inculpatului este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social a faptelor comise de către acesta.

72. Potrivit prevederilor alin.(1), (2) art.70 din Codul penal, ”închisoarea constă în privarea de libertate a persoanei vinovate de săvârșirea unei infracţiuni prin izolarea impusă a acesteia de mediul normal de viaţă şi plasarea ei, în baza hotărârii instanţei de judecată, pe un anumit termen, într-un penitenciar”. ”Închisoarea se stabileşte pe un termen de la 3 luni la 20 de ani”.

73. Conform prevederilor art.72 alin.(3) Codul penal, în penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracţiuni mai puţin grave şi grave, săvârşite cu intenţie.

74. Așadar, conducându-se de principiile generale de stabilire a pedepsei consfinţite de art. 61 alin. (2) și art. 70 Codul penal, reieșind din conduita inculpatului *****, de circumstanțele comiterii infracțiunilor, de lipsa circumstanțelor atenuante dar și agravante, instanța consideră că în privinţa inculpatului *****pentru comiterea de către acesta, a infracţiunii prevăzută de art. 201^1 alin.(1) lit.a) Codul penal, este necesară stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 1 an cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, pentru comiterea infracţiunii prevăzută de art. 201^1 alin.(1) lit.b) Codul penal – 1 an închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

75. În conformitate cu prevederile art.84 alin.(1) Codul penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, inculpatului *****urmează a-i fi stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) ani 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

76. Totuși, închisoarea este una dintre cele mai severe pedepse şi se aplică doar în cazurile când corectarea şi reeducarea inculpatului nu este posibilă fără izolarea lui de societate.

77. Astfel, ţinând cont de repercusiunile pe care le-ar avea asupra inculpatului o condamnare cu executare la închisoare, în circumstanțele descrise supra, instanţa nu consideră raţional ca inculpatul să execute pedeapsa cu închisoare în penitenciar şi, în acest sens, va dispune suspendarea executării pedepsei aplicate inculpatului, în temeiul prevederilor art. 90 alin.(1) din Codul penal.

78. Instanța de judecată reține că, aplicarea prevederilor art. 90 Codul penal – suspendarea condiţionată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracţiunea comisă de ea este un incident în viaţa acesteia, or, instituția suspendării condiţionate a pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă.

79. Totodată prin Legea nr. 136 din 07.06.2024 pentru modificarea unor acte normative, în vigoare din 07.09.2024, în alineatul 17 al prezentei Legi este stipulat că la art. 90 alineatul (2) din Codul Penal, cifra „5” se substituie cu cifra „3” .

80. În context, instanța de judecată va suspenda condiţionat executarea acestei pedepse pe o perioadă de probaţiune de 3 ani.

81. În această ordine de idei, instanța ține cont și de jurisprudența CEDO, potrivit căreia „...soluția cea mai potrivită pentru problema supra-aglomerării ar fi reducerea numărului de deținuți prin utilizarea mai frecventă a măsurilor punitive non-privative de libertate și minimizarea recurgerii la detenția preventivă” (cauza Varga și alții vs. Ungaria).

82. La fel, potrivit prevederilor art. 90 alin. (6) Codul penal (modificat la 06.06.2024, prin Legea nr.136 pentru modificarea unor acte normative, în vigoare de la 07.09.2024), aplicând condamnarea cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei, instanţa de judecată îl poate obliga pe condamnat: a) să se prezinte la organul de probaţiune la datele fixate de acesta; b) să anunţe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depăşeşte 5 zile; c) să nu frecventeze anumite locuri, stabilite de instanţă, fiind supus monitorizării electronice, dar nu mai mult de 12 luni; d) să urmeze un tratament în caz de alcoolism, narcomanie, toxicomanie, virus HIV sau de boală venerică; e) să repare daunele cauzate victimei şi/sau familiei victimei în cuantumul şi în termenele stabilite de instanţă; f) să finalizeze învăţământul obligatoriu, să urmeze un curs de instruire sau de calificare profesională; g) să participe la programe probaţionale; h) să presteze muncă neremunerată în folosul comunităţii, dar numai cu acordul acestuia.

83. Astfel, instanța de judecată consideră necesar a imputa inculpatului obligația conform art. 90 alin. (6) lit. a) să se prezinte la organul de probaţiune la datele fixate de acesta; b) să anunţe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depăşeşte 5 zile; g) să participe la programe probaţionale.

84. Instanța de judecată și-a întemeiat soluția pe asigurarea principiului aplicării unei pedepse echitabile, pornind de la evaluarea gradului influenței pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării inculpatului, apreciind obiectiv toate circumstanțele prezentei cauze.

85. Raționamentul aplicării prevederilor art. 90 din Codul penal, are la origine toate circumstanțele cauzei, persoana inculpatului *****, precum și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune.

86. La acest capitol instanța în corespundere cu jurisprudența CEDO notează că, autoritățile statului au o obligație pozitivă de a proteja victimele violenței în familie, în vederea neadmiterii încălcării art.3 și art.8 CEDO.

87. Astfel, în cauza Mudric contra Moldovei (hotărârea din 16 iulie 2013), Curtea a indicat că art.1 coroborat cu art.3 impune statelor obligații pozitive pentru a asigura că indivizii aflați sub jurisdicția lor sunt protejați împotriva tuturor formelor de rele tratamente interzise de art.3, inclusiv dacă un astfel de tratament este administrat de persoane private.

88. Instanța consideră că, pedeapsa numită este corespunzătoare gradului prejudiciabil al faptelor comise de inculpat și circumstanțelor cauzei, va contribui la atingerea scopurilor pedepsei penale și va fi suficientă pentru corectarea și reeducarea

inculpatului, în scopul prevenirii săvârşirii de noi infracţiuni, precum și pentru restabilirea echității sociale.

89. Mai mult decât atât, Curtea Europeană pentru Drepturile Omului accentuiază insuccesul de a realiza o protecție relevantă a victimelor violenței domestice de către autoritățile de drept al Republicii Moldova în cauza T.M. și C.M v.s. R.Moldova (a.2014), statuând eșecul statului de a proteja persoanele împotriva violenței în familie, ceea se semnifică că acțiunile autorităților nu sunt un simplu eșec sau tergiversarea examinării violenței, dar constituie iertarea violenței. În acest context, se menționează că violența în familie este o problemă actuală în societate, care necesită depunerea de maxime eforturi din partea statului pentru a dezrădăcina acest fenomen indezirabil.

90. Cu privire la violența în familie, este de menționat faptul că violența este o experiență traumatică a căror răni nu se reduc nicidecum la leziuni fizice. Scopul comportamentului violent este să distrugă stima de sine a victimei și să spargă rezistența ei. Una dintre consecințele comportamentului violent este frica constantă a victimei de repetare a violenței.

91. În plus, CtEDO a indicat că, judecarea acestor categorii de pricini urmează să se înfăptuiască pe principiul asigurării interesului superior al victimei (copii, femei, vârstnici), consfințit în actele internaționale fundamentale în domeniul drepturilor omului, asumate ca obligațiuni ale statului și la fel, pe principiul toleranței **”zero”,** adică aplicarea măsurilor trebuie să aibă un efect descurajant pentru agresor.

<u>Cu privire la măsura preventivă.</u>

92. Potrivit cu dispoziția art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

93. Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinței, instanța statuează că inculpatul *****nu se află sub imperiul vreunei măsurii preventive.

94. Reieșind din faptul că instanța de judecată a adoptat soluția aplicării față de inculpatul *****a pedepsei sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, pentru a asigura executarea efectivă a acesteia, instanța de judecată consideră necesar de a aplica în privința lui *****măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara, până când sentința va deveni definitivă.

<u>Acţiunea civilă.</u>

95. Conform prevederilor art.387 alin.(1) coroborat cu art.225 Codul de Procedură Penală al RM, o dată cu sentinţa de condamnare, instanţa de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile şi mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acţiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge.

96. Art.220 alin.(2) și (3) Codul de procedură penală stabilește că normele procedurii civile și normele procesului de mediere a litigiilor civile se aplică dacă ele nu contravin principiilor procesului penal și dacă normele procesului penal nu prevăd asemenea reglementări. Hotărârea privind acțiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil și ale altor domenii de drept.

97. Potrivit art. 219 alin.(1) Codul de procedură penală coroborat cu prevederile art.1998 alin.(1) și art. 2036 Codul Civil al RM, acţiunea civilă în procesul penal poate fi

intentată la cererea persoanelor fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale, morale sau, după caz, le-a fost adusă daună reputaţiei profesionale nemijlocit prin fapta (acţiunea sau inacţiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârşirea acesteia.

98. În același context, potrivit art.221 alin.(2) Codul de procedură penală, acțiunea civilă se intentează față de bănuit, învinuit, inculpat, față de o persoană necunoscută care urmează să fie trasă la răspundere sau față de persoana care poate fi responsabilă de acțiunile învinuitului, inculpatului.

99. Examinând chestiunea referitor la acţiunea civilă cu privire la încasarea prejudiciului moral, instanţa reţine că, în cadrul urmăririi penale, a fost recunoscută în calitate parte vătămată prin ordonanța din 2.03.2024 (f.d.17) *****.

100. În ședința de judecată, partea vătămată ***** și reprezentantul acesteia, avocatul Ciobanu Olga, au solicitat încasarea prejudiciului moral în sumă de 15 000,00 lei.

101. Art. 219 alin.(4) din Codul de procedură penală al RM, stipulează, că la evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanţa de judecată ia în considerare suferinţele fizice ale victimei, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranţei în viaţă, pierderea onoarei prin defăimare, suferinţele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc. Caracterul şi gravitatea suferinţelor psihice sau fizice le apreciază instanţa de judecată, luînd în considerare circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul, precum şi statutul social al persoanei vătămate.

102. În temeiul art.2036 alin.(1) și (2) Codul civil, (1) În cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri. (2) Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial.

103. În conformitate cu a**rt.2037 Codul civil,** (1) Mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanţa de judecată în funcţie de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie a autorului prejudiciului, dacă vinovăţia este o condiţie a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacţie echitabilă persoanei vătămate. (2) Caracterul şi gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanţa de judecată, luând în considerare circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităţilor de viaţă familială şi socială, precum şi statutul social al persoanei vătămate. (3) La determinarea despăgubirii, instanţa de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obişnuit în împrejurări similare şi, pe de altă parte, ia în cont particularităţile cazului.

104. Or, potrivit hotărârii CtEDO în cauza Tonchev vs. Bulgaria din 19 noiembrie 2009, s-a constatat că prin nesoluţionarea acțiunii civile, a fost încălcat art.6 din Convenţie, or, Curtea a considerat că, „...în situaţia în care sistemul intern permite reclamanţilor să introducă o acţiune civilă alăturată procesului penal, statul are obligaţia să se asigure că aceştia se bucură de garanţiile fundamentale prevăzute în art. 6”.

105. În context, instanţa de judecată menţionează, că integritatea fizică şi psihică a persoanei este un atribut esenţial şi un drept fundamental al persoanei, care în caz de orice vătămare, din vina altor persoane, poate pretinde la o compensaţie bănească sau de altă natură atât prin sistemul asigurărilor sociale cât şi prin repararea prejudiciului de la cei care se fac vinovaţi de prejudiciul cauzat.

106. Legătura de cauzalitate între fapta ilicită şi prejudiciu, este prejudiciul cauzat sănătăţii ca rezultat a faptei ilicite.

107. În speţă, urmare violenței aplicate de către *****părții vătămate *****, i-au fost provocate suferințe, prin ce instanţa, consideră legal, de a încasa de la persoana responsabilă, despăgubiri.

108. Totodată, se reține că potrivit raportului de evaluare psihologică a ***** nr.853 din 22.04.2024, la aceasta se evidențiază prezența semnelor de oboseală, anxietate mărită, prezența de stres mărit manifestat prin frică, neliniște și îngrijorare, blocaj emoțional. Starea psihoemoțională generală este perturbată de lipsa siguranței, lipsa încrederii în oameni, nivel mărit de vulnerabilitate.

109. Astfel, instanța va încasa din contul inculpatului în beneficiul Vioricăi Tulbure prejudiciul moral în mărime de 15 000,00 (cincisprezece mii,00) lei, sumă care este una echitabilă, ce constituie o satisfacere comensurabilă și nu reprezintă un venit nejustificat pentru aceasta.

110. Subsidiar, instanța conchide că şi condamnarea inculpatului *****în mare parte, va constitui prin sine o satisfacţie echitabilă pentru prejudiciul moral şi care în cumul luat cu suma compensaţiei ce s-a decis să i se acorde părții vătămate, va şi produce mulţumire justă deplină, bazată pe echitate şi va avea valoarea unei satisfacţii echitabile proporţionată circumstanţelor cauzei penale. Nu în ultimul rând, conform practicii CEDO, însuşi sancţionarea făptuitorului - constituie în sine o satisfacţie echitabilă pentru recuperarea prejudiciului moral cauzat victimei.

***<u>Cheltuielile judiciare</u>*.**

111. În conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.14) Codul procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiuni privind cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

112. În corespundere cu prevederile art.227 alin.(1) și (2) Codul de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele:1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delicte; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei judiciare sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală.

113. Art.228 Codul de procedură penală stipulează: (1) În modul prevăzut de legea procesuală penală, din sumele alocate de stat vor fi compensate următoarele cheltuieli judiciare suportate de către martori, partea vătămată, partea civilă, asistenţii procedurali,

interpreţi, traducători, experţi, specialişti, reprezentanţii legali ai părţii vătămate, ai părţii civile: 1) cheltuielile făcute în legătură cu prezentarea la citare în organul de urmărire penală şi în instanţă; 2) cheltuielile de cazare; 3) salariul mediu pentru toată perioada de participare în procesul penal; 4) cheltuielile de reparare, restabilire a obiectelor care au fost deteriorate în urma utilizării lor în cadrul acţiunilor procesuale la cererea organului de urmărire penală sau a instanţei. (2) Organele, întreprinderile, instituţiile şi organizaţiile de stat sunt obligate să păstreze salariul mediu pentru toată perioada de timp în care partea vătămată, reprezentantul ei legal, asistentul procedural, interpretul, traducătorul, specialistul, expertul, martorul au participat în procesul penal la citarea organului de urmărire penală sau a instanţei. (3) Expertului şi specialistului li se recuperează, de asemenea, costul materialelor care le aparţin şi care au fost utilizate pentru executarea însărcinării respective. (4) Expertul, specialistul, interpretul, traducătorul au dreptul la recompensă pentru executarea obligaţiilor, afară de cazurile cînd le-au executat în cadrul unei însărcinări de serviciu. (5) Cheltuielile suportate de persoanele menţionate la alin.(1) vor fi recuperate la cererea acestora în baza unei hotărîri a organului de urmărire penală sau a instanţei în mărimea stabilită de legislaţia în vigoare.

114. Consecutiv, art.229 Codul de procedură penală stabilește că cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor. În cazul condamnării câtorva persoane în aceeași cauză, cheltuielile judiciare se repartizează în dependență de vinovăția, gradul de răspundere și situația materială a fiecăreia din ele. În cazul încetării urmăririi penale în urma împăcării părții vătămate cu învinuitul, inculpatul, instanța de judecată poate trece cheltuielile judiciare în sarcina părții vătămate, a învinuitului, inculpatului sau numai a uneia din părți. În caz de deces al condamnatului până la intrarea în vigoare a sentinței, cheltuielile judiciare nu pot fi puse în sarcina succesorilor lui. În cazul condamnaţilor minori, pot fi obligaţi la achitarea cheltuielilor judiciare părinţii sau tutorii minorului condamnat dacă se constată că ei au avut neajunsuri serioase la îndeplinirea obligaţiilor lor faţă de minor.

115. Urmare, instanța de judecată reține că la materialele cauzei penale a fost anexat raportul de expertiză judiciară nr. 202402P0500 din 16.04.2024, pentru întocmirea căruia s-a cheltuit suma de 449 lei. Având în vedere normele legale indicate supra, instanța de judecată consideră întemeiată cererea acuzatorului de stat privind încasarea din contul inculpatului ***** în contul statului a cheltuielilor pentru efectuarea expertizei judiciare în mărime totală de ***449 lei***.

116. Astfel, instanța raportând prevederile legale evidențiate supra, la materialele cauzei, consideră că plata cheltuielilor judiciare urmează a fi puse în sarcina inculpatului atâta timp cât vina acestuia este dovedită indubitabil, or, efectuarea expertizei a avut la geneză comportamentul infracțional al inculpatului.

Dispozitiv

117. În conformitate cu prevederile art. 80^1, 84, 90 Codul penal, art.364^1 Codul de Procedură Penală, art.227-229, art.387 alin.(1) coroborat cu art.225, art.389, art.392-395 Codul de Procedură Penală al Republicii Moldova, instanţa de judecată,

H o t ă r ă ș t e:

*******, născut la *****,** IDNP *****, domiciliat r-nul Ialoveni, sat. Piatra Albă, cetățean al R.Moldova, **se recunoaşte vinovat** în săvârșirea infracţiunilor prevăzute de art.201^1 alin.(1) lit.a) și art.201^1 alin.(1) lit.b) Codul Penal, și se condamnă în baza acestor Legi, la pedeapsă după cum urmează:

- în baza art.201^1 alin.(1) lit.a) – 1 (unu) an închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip seminchis;
- în baza art.201^1 alin.(1) lit.b) – 1 (unu) an închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip seminchis.

În baza art.84 alin.(1) Codul Penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui ***** a-i stabili **pedeapsa definitivă – 1 (unu) ani 6 (șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.**

În temeiul art. 90 Codul penal al RM, pedeapsa cu închisoare stabilită lui *****, născut la *****, IDNP *****, domiciliat r-nul Ialoveni, sat. Piatra Albă, se suspendă condiționat pe un termen de probațiune de 3 (trei) ani și să nu fie executată, dacă condamnatul în perioada de probațiune, prin respectarea condiţiilor probaţiunii va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat.

Se obligă *****, născut la *****, IDNP *****, domiciliat r-nul Ialoveni, sat. Piatra Albă, în perioada de probațiune:

1) să se prezinte la organul de probaţiune la datele fixate de acesta;

2) să anunţe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depăşeşte 5 zile;

3) să participe la programe probaţionale.

Condamnatul *****, născut la *****, IDNP *****, domiciliat r-nul Ialoveni, sat. Piatra Albă, se obligă să se prezinte în termen de 5 (cinci) zile de la data rămânerii definitive a sentinţei, la Biroul de Probațiune Ialoveni, în a cărui rază teritorială își are domiciliu.

Se aplică inculpatului/condamnatului *****, născut la *****, IDNP *****, domiciliat r-nul Ialoveni, sat. Piatra Albă, **măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara,** până când sentința va deveni definitivă.

Se încasează de la *****, născut la *****, IDNP *****, domiciliat r-nul Ialoveni, sat. Piatra Albă, în beneficiul Vioricăi Tulbure, născută la 20.02.1976, IDNP 2003044018543, domiciliată or.Ialoveni, str. V.Zarzăre,59, cu titlu de prejudiciu moral - suma de 15 000, 00 (cincisprezece mii,00) lei.

Se încasează de la *****, născut la *****, IDNP *****, domiciliat r-nul Ialoveni, sat. Piatra Albă, în contul statului, cheltuielile judiciare în legătură cu efectuarea expertizei judiciare în cauza penală, în mărime totală de 449 (patru sute patruzeci și nouă,00) lei.

Sentinţa cu drept de recurs la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile de la pronunțare, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni.

Preşedintele şedinţei,
Judecătoarea **Corina Albu**

_____